

# ZONDAG

## 1. Zondag

Het is zondag. Op deze dag komen christenen wereldwijd bijeen. Het is een goede gewoonte om op deze dag naar Gods huis te gaan. Ook de Heere Jezus ging op de rustdag 'naar Zijn gewoonte' naar de synagoge. Op deze dag komt de gemeente samen. In de kerk gaat de Bijbel open. Het Evangelie wordt verkondigd. We mogen God, de heilige God ontmoeten. Wat een wonder! En we mogen elkaar ontmoeten. Het huis van God is ook de plaats van het gebed (Hand. 16:13). Het gebed is een belangrijk onderdeel van de samenkomst van de gemeente. De voorganger is op deze dag de mond van de gemeente tot God (zie het Formulier om te bevestigen de dienaren van het Goddelijke Woord en vgl. HC, vraag en antwoord 103). Het gebed van de voorganger is geen persoonlijk, maar een gemeenschappelijk gebed. De gemeente bidt met de predikant mee. Voor wat God geeft, mogen we Hem ootmoedig danken. De noden en zorgen brengen we in het gebed voor het aangezicht van God. En dat gebed is nooit vruchteloos, want God is de grote Hoorder van het gebed (Ps. 38). Van het gebed mag verwachting zijn, want er is een grote Hogepriester aan de rechterhand van de hemelse Vader (Hebr. 4:14). Om Jezus' wil hoort en verhoort God het zuchten van Zijn kinderen op aarde. Wees betrokken op de dag en de dienst van Hem en bid vandaag actief mee als de predikant in het gebed God aanroept.

- ❖ Dank God voor deze dag en bid actief mee als de predikant voorgaat in het (dank)gebed.

*Bidden is naderen tot God; Hem ontmoeten en aanroepen.*

**Lezen: Lukas 4:16-21**

# PERSOONLIJK

## 2. Maandag

Hoewel het bij het bidden niet gaat om de kwantiteit (zie inleiding), is het wel nodig vaker dan één keer per dag te bidden (Ps. 55:18). Het is daarom goed om de hele dag een onderwerp in gedachten te nemen en er steeds weer aan terug te denken en ervoor te bidden. Op deze eerste dag van de nieuwe school- en werkweek doen we dat ook. We denken na over onze verhouding tot God en onze (ver)houding tot de naaste. Het een staat niet los van het ander. De Heere Jezus noemt ze in één adem op de vraag naar het grote gebod in de wet (Matth. 22:36). Wij komen vanuit de zondag. Gisteren bezocht je de christelijke gemeente. Vandaag vangt het volle school- en werkleven weer aan. Weet uw collega dat u naar de kerk gaat? En weet jouw medeleerling dat je naar de kerk gaat? Waar praat je over in de pauze? Dat is soms best lastig!

Een vraag die je eerst dient te beantwoorden is daarom: Hoe sta ik tegenover God? (Zie bijvoorbeeld HC, vraag en antwoord 60.) Dat is een vraag waar je vandaag beslist over na moet denken. Want deze vraag bepaalt ook hoe je tegenover je naaste staat. Hoe is je houding en verhouding tot hem of haar? De zondag mag niet opgaan en oplossen in de maandag. De zondag moet de maandag en de andere wekdagen als zuurdesem doortrekken. Zodat anderen op school, op de werkvloer of waar dan ook zien, horen en ondervinden dat je niet alleen in naam christen bent, maar het ook écht bent (HC 32).

- ⊗ Bid om een rechte verhouding tot God en de naaste (op school of op het werk).

*Het gebed is de sleutel van de morgen en de grendel van de avond.*

**Lezen: Mattheüs 22:37-40**

# OVERHEID

## 3. Dinsdag

De derde dinsdag in september staat bekend als Prinsjesdag. Op deze dag leest onze koning de troonrede voor. In de troonrede staan de belangrijkste plannen van de regering voor het komende jaar. In de Romeinenbrief (13:4a) schrijft de apostel Paulus dat de overheid een dienaar van God is. Daarom is de oproep in zijn brief aan Timotheüs niet overbodig. Hij schrijft hem: *Ik vermaan dan vóór alle dingen, dat gedaan worden smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen voor alle mensen, voor koningen en allen die in hoogheid zijn* (1 Tim. 2:1-2a). Vandaag staan we stil bij ons koningshuis. Het Huis van Oranje-Nassau. In de zestiende eeuw kwam Willem van Oranje, de stamvader van het Huis van Oranje-Nassau, op voor de vervolgte minderheid, de protestanten. Er bestaat sinds 1573 een band tussen ons vorstenhuis en de kerk der hervorming, die in de tijd van de Republiek een officieel karakter had. Hoewel dit nu niet meer het geval is, is onze huidige vorst, Z.M. koning Willem-Alexander, belijdend lid van de kerk der hervorming. Een aantal jaren terug (2014) klonk de oproep dat de koning meer van zijn geloof zou mogen getuigen, omdat hij zelden de Naam van God in zijn toespraken noemt. Reden temeer om voor de koning, zijn vrouw en hun kinderen en de andere leden van het koningshuis te bidden. Zij hebben ons gebed nodig, *opdat wij [en zij] een gerust en stil leven leiden mogen in alle godzaligheid en eerbaarheid* (1 Tim. 2:2b).

- ❖ Bid voor koning Willem-Alexander, koningin Maxima, de prinses van Oranje (Amalia), prinses Alexia, prinses Ariane, oud-vorstin prinses Beatrix en de andere leden van het koningshuis.

*Onderhoud je gebedsleven.*

**Lezen: 1 Timotheüs 2:1-7**

# WERELD

## 4. Woensdag

De wereld staat in brand. De krant en de andere media informeren ons er dagelijks over. Het nieuws komt in alle hevigheid op ons af. We denken aan spanningen tussen landen en volken. De (burger)oorlog in Syrië die inmiddels al jarenlang woedt. We denken ook aan (de kerk in) het Midden-Oosten. Aan tweeduizend jaar christendom in het Midden-Oosten dreigt door onrechtvaardige regimes een einde te komen.<sup>4</sup> Een golf van terreur overspoelt de wereld, met aanslagen in Afrika, Azië en Amerika. En ook ons continent Europa ontkomt niet aan de lange arm van IS en andere radicale islamitische groeperingen. Tegelijk raken we gewend aan veel geweld. We schrikken er vaak niet meer van, tenzij het gevaar dichtbij komt, zoals in België, Duitsland en Frankrijk. Het dreigingsniveau in Nederland is inmiddels substantieel: de kans op een aanslag is reëel. Toch moeten de dingen die wereldwijd gebeuren, hoe erg ook, ons niet verbazen. De Heere Jezus leert in een van Zijn afscheidstoespraken het volgende: *En gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; zie toe, wordt niet verschrikt; want al die dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet* (Matth. 24:6). Het betekent ondertussen niet dat we met onze armen over elkaar gaan zitten. Een christen is juist betrokken op het wereldgebeuren. Hij hoort de voetstappen van de Meester steeds luider. Nog een korte tijd en Hij zal komen. En tot die tijd ... Jezus zegt: *Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden* (Matth. 24:13). We moeten volharden in het geloof. Volharden in het gebed. Ook in het gebed voor deze wereld, zodat de wereldbrand overslaat en harten in vuur en vlam zet voor Hem, de Zaligmaker der wereld.

4. Zie voor een uitgebreid verslag van de kerk in het Midden-Oosten, *Zout*, magazine van Kerk in Actie, uitgave augustus 2016. Zie hierin ook 'Gebed voor het Midden-Oosten', p. 24.

- ⊗ Bid voor Syrië, voor de vele burgerslachtoffers en kinderen die ongewild in een bloedige burgeroorlog betrokken zijn geraakt. Bid voor de kerk in het Midden-Oosten. Bid voor de oplopende spanning tussen Rusland en Oekraïne. Bid voor deze wereld vol van geweld en terreur, opdat de wereld Hem kenne. Bid voor andere brandhaarden in deze wereld.

*Bid zonder ophouden.*

**Lezen: Mattheüs 24:1-14**

# ISRAËL

## 5. Donderdag

Israël. Deze naam roept in de wereld de nodige weerstand op. De situatie van Israël in het huidige Midden-Oosten is verre van rooskleurig. Israël wordt van alle kanten bedreigd. Hamas (islamitische verzetsbeweging) en Fatah (Palestijnse politieke beweging) maken er geen geheim van: Israël heeft geen recht van bestaan. Israël wordt aangemerkt als de grote agressor. De Palestijnen daarentegen vormen de underdog, de verdrukte. Velen keren zich daarom tegen Israël. Ook in ons eigen land, zoals voormalig premier en CDA-politicus A.A.M. (Dries) van Agt, die openlijk de zijde van de Palestijnen kiest en zeer kritisch is ten opzichte van Israël. In de lange geschiedenis is het niet anders geweest, getuige de vele pogroms (Jodenvervolgingen) en de verschrikkingen van de Holocaust ten tijde van de Tweede Wereldoorlog (1940-1945). Israël levert sinds zijn bestaan als volk een strijd om te overleven. Sinds de stichting van de Staat Israël in 1948 is het klimaat er voor Joden niet beter op geworden. Vele oorlogen volgden nadien. Steeds wist Israël de strijd te overleven. Hoe dat kan? Omdat God van dit volk weet. Hij verkiest Zijn volk. Hij verlaat niet wat Zijn hand begon. Israël is Zijn oogappel. Hij strijdt voor Zijn volk. Zijn volk gaat niet aan het geweld van de wereld ten onder. Paulus schrijft in de hoofdstukken 9-11 van de Romeinenbrief dan ook onomwonden dat God Zijn volk niet vergeten heeft. En voor de toekomst ligt er een rijke belofte: *En alzo zal geheel Israël zalig worden* (Rom. 11:26a). Over deze tekst zijn al heel wat verklaringen geschreven. Onder andere over de vraag wie met 'Israël' wordt bedoeld. Wat van belang is, is dit: God maakt Zijn belofte wáár. Om die reden blijft Israël het centrum van de wereld. Israël heeft, in deze door haat verteerde wereld, het gebed van elke christen nodig.

- ⊗ Bid voor Israël. Bid om vrede voor Jeruzalem (Ps. 122:6a). Bid om verzoening tussen Joden en Palestijnen. Bid om vrede tussen Israël en de omringende Arabische landen. Bid om de vervulling van de tekstwoorden uit Romeinen 11:26a.

*Bidt, met een algemene stem,  
Om vrede voor Jeruzalem;  
Het ga hun wél, die u beminnen!*

**Lezen: Romeinen 11:25-27**

# GEMEENTE

## 6. Vrijdag

De kerkelijke gemeente kun je vergelijken met een gezin. In het gezin heb je – zonder erom gevraagd te hebben – een plaats ontvangen. Kerkelijk is dat niet anders. God heeft ons een plaats gegeven in de kerkelijke gemeente waartoe we behoren. Dat is geen toeval. Dat is leiding. Zoals we niet voor het gezin kiezen waartoe we behoren, zo kiezen we ook niet voor de kerkelijke gemeente. En zoals je trouw bent aan het eigen gezin, zo ben je ook trouw aan de christelijke gemeente. Je maakt er deel van uit. En zoals je dankbaar bent voor het gezin, zo ben je dankbaar voor de gemeente. Paulus dankte God steeds voor de gemeente(leden) van Korinthe, terwijl Korinthe beslist geen gemeente zonder vlek of rimpel was.

Ben je het dan altijd met elkaar eens? Nee! In een gezin lopen de meningen soms behoorlijk uiteen. In de christelijke gemeente is dat (helaas) niet anders. Niet alle neuzen wijzen altijd precies dezelfde kant uit. Het is hierbij belangrijk om te beseffen dat de gemeente niet van ons is (1 Kor. 1:2a). De gemeente is ten diepste het eigendom van Christus, de Zoon van God. Hij is haar Hoofd. Hij heeft het voor het zeggen. In een gezin leggen ouders bepaalde regels op; ook zijn er regels die je democratisch met elkaar kunt afspreken. In een christelijke gemeente bepaalt Christus de regels. We laten ons leiden door Zijn Geest en Woord. Dat is de norm. Deze wetenschap geeft een andere kijk op de gemeente. Ben(t) u/jij dankbaar voor de gemeente waartoe u/jij behoort? Weet u wat helpt? Bidden voor de gemeente! Als je dat doet, ga je met andere ogen naar de gemeente kijken, waar je nota bene zelf deel van uitmaakt. Neem de proef op de som en bid intensief voor de christelijke gemeente.



- ⊗ Bid voor de christelijke gemeente waartoe je behoort. Neem haar vandaag steeds in gedachten.

*Ik dank mijn God allen tijd over u.*

**Lezen: 1 Korinthe 1:1-9**

# DANKEN

## 7. Zaterdag

De week is ten einde. Weer is een week voorbij. Neem de tijd en kijk even achterom. Is er geen reden om te danken? Is er werkelijk geen reden om te danken? Niet alle omstandigheden van het leven zijn altijd even makkelijk. Toch is er altijd reden om God te danken. De dichter van Psalm 103 zegt: *Vergeet nooit één van Zijn weldadigheden; Vergeet ze niet; 't is God, Die z' u bewees* (vers 1, ber.). God geeft veel. Heel veel. Weldaden. Onverdiend. Waar ontbreekt het ons aan? We hebben een dak boven ons hoofd. We hebben elke dag voedsel. Een bed om te slapen. Een man of vrouw. Een vriend of vriendin. Familie. Studie of werk. Gezondheid. Rust en vrede. De Bijbel. De kerkelijke gemeente. Het is te veel om op te noemen. Wij vinden dingen vaak zo gewoon. De zon die schijnt. De wisseling van de seizoenen. Regen op z'n tijd. Staan we erbij stil? Het zijn allemaal gaven uit Gods hand! Wij zijn op dat vlak nogal vergeetachtig. En dat zorgt ervoor dat velen ondankebaar zijn. We zien vooral wat we niet (meer) hebben. Ik las over deze ondankbaarheid het volgende: 'Vanaf ons vroegste begin doen wij telkens weer het verhaal van de Tuin [de zondeval, EG] over. Satan wilde meer. Meer macht, meer eer. Ten diepste is Satan ondankebaar. En dat vergif spuit hij diep het hart van het Paradijs in. Satans zonde wordt de eerste zonde van de mensheid: de zonde van de ondankbaarheid. Adam en Eva zijn heel eenvoudig, heel pijnlijk, ondankebaar voor wat God gaf.'<sup>5</sup>

De dichter van Psalm 116 schrijft: *Wat zal ik de HEERE vergelden voor al Zijn weldaden, aan mij bewezen?* Hij geeft er in de volgende twee verzen (vs. 13, 14) antwoord op, want er is reden om God te danken. Sta er op deze laatste dag van de week eens bij stil. Zeg het met Psalm 116 hardop: *Wat zal ik de HEERE vergelden voor al Zijn weldaden, aan mij bewezen?*

5. Ann Voskamp, *Duizendmaal dank. Zoek het ware leven waar het te vinden is: vlak voor je neus*, Franeker 20153, p. 13, vgl. p. 43.

- ⊗ Denk na over de weldaden die God in de afgelopen week gegeven heeft. Schrijf er minimaal drie op (en herhaal dit wekelijks). En dank Hem ervoor. En blijf aan Zijn weldaden denken door er steeds weer voor te danken.

*Dankt God in alles.*

**Lezen: Psalm 103:1-2 en 116:10-19**